

Fra Akershus fengsel.

Jeg kom til Akershus onsdag 6/11 - 1946. Søndag 10/11 da vi skulle i kirken fant jeg i salmeboken et dikt "Til Mor", som var skrevet på et stykke papir 5,5 x 13 cm. - Det var datert 2 års dagen før, 10/11-44 og er skrevet av en av fangene i okkupasjonstiden:

T i l M o r .

Det vakreste av alt på jord
er kjærligheten til vår mor,
vårt liv vi skylder henne.
Et evig liv det tror jeg på;
nei, ikke opp i himlen blå,
men det at mødre barn vil få,
det aldri tar en ende

Og mangt et dikt og vakker ord
er sagt og skrevet om "hu mor" ..
men sjelden mens hun levde.
Min Pegasus jeg sale vil
ennu før min mors høst tar til,
ennskjønt hun uten bundet stil
kan stillingen sin hevde.

*

Min mor ! I verdenskrigens larm
av kjærlighet så rik og varm
du verden gav tre gutter.
Men da den minste var ett år
fikk du en sorg så tung og sår,
alene plutselig du står
da far sitt livsløp slutter.

Mitt første minne derfor er
en dødstrett ~~mot~~ som sydde klær
til sene nattetunder;
du streve må med søm og stell,
for dinne sønner tre - dig selv
du aldri hvile unner.

Og tre små gutter stadig spør
om ting som andre ikke tør
å spørre sine mødre;
du mor gav alltid rede svar,
du var jo både mor og far,
en stilling du med heder har
for mig og mine brødre.

*

I skolealder snart vi kom
og du, som var alene om
å gi vårt liv en mening,
til dig vi aldri bærer nag
fordi vi medlemsbok en dag
fikk løse i et barnelag -
arbeiderbarns forening.

Du mor gav lov til alle ting
fra talekor og laikarring,
til amatørteater.
Og da vår barndom takket av
ble det vårt ungdomslag som gav
oss arbeid med uløste krav
blandt gode kamerater.

ESSE-

Det livessyn som du lot oss få
så snart vi tok til å forstå
skal vi dig aldri glemme.
Som sønner av en arbeidsmann
vi bryr oss litt om folk og land
og gjør det lille som vi kan
til arbeidsfolkets fremme.

Og ti års skolegang du gav
oss alle tre, for tidens krav
til ungdommen var mange.
Til tross for arbeidsløshets kår
og krise etter sorgens år
i arbeid trygt vi alle står -
hva kan du mer forlange ?

Bestendig var din fagre drøm
å kunne legge vekk din søm,
nå kunne du det gjøre.
Men - gleden ble nok ikke lang,
snart frykten over alle hang,
og atter ble det lediggang
i krigens store røre.

Men ingenting kan knekke dig,
for annen gang du la i vei
mot matknapphet og trengsler.
Og byrden blir jo ekstra svær
når to av oss som fanger er
blandt de av hjemmefrontens hær
som fyller tyske fengsler.

--*--

Med et uslitelig humør
som gjør at selv den tyngste bør
blir ganske lett å bære,
har du bestandig gjort din plikt,
så jeg som titel på mitt dikt,
så gjerne kunne satt no' slikt
som: "Slik skal mødre være".

Din friske latter og et sinn
så lyst som selve solens skinn,
det aldri har forlatt dig.
Ja, om ditt liv var fullt av slit,
og barna skrålende - så vit
at fra vår barndom - like hit
har vi til mønster hatt dåg.

Den målestokk vi bruker på
en mulig mor til egne små
når vi skal rede bygge,
den er vel kanskje litt for stor,
men hvis hun fyller disse ord:
at hun er nesten slik som mor
- da kan vi være trygge.

R. Hasting